

ת"פ 3409/10/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 3409-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד צליל משיח

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אייל אוחיון

גזר דין

מבוא

1. כתב האישום שבנדון הוגש כבר בחודש אוקטובר 2015. במהלך החודשים עד חודש מאי 2016 התקיימו מספר דיוני הקראה. דא עקא, כי לאחר שהנאשם שוחרר ממעצרו, הוא עזב את מדינת ישראל וביום 28.6.16 הוטלו ההליכים בעניינו והוצא צו מעצר נגדו.
2. ביום 19.2.19 ביקשה התביעה לחדש את ההליכים בתיק לאחר שהנאשם אותר בבית חולים שיקומי "רעות" בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר. בהמשך לכך, ההליכים אמנם חודשו.
3. בהכרעת דין מיום 16.9.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של התפרצות למגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, בין יום 5.7.15 ויום 12.7.15, במועד שאינו ידוע לתביעה, התפרץ הנאשם לדירת המגורים של המתלונן, בכך שחתך את סורג סלון הבית, פתח את ויטרינת החלון ונכנס אל הבית. בניסיונו של הנאשם להתפרץ אל הבית, עיקם הנאשם גם את סורג חלון המטבח וגרם לו נזק. בנסיבות אלו, נטל הנאשם את רכושו של המתלונן כדלקמן: שרשרת עם תליון מגן דוד זהב, עגילי זהב, עגילי חישוק מזהב לבן, שרשרת זהב עם תליון זרקון, שרשרת זהב עם פנינה, שרשרת וזוג עגילים "צבאן", שרשרת ותליון אבן, שרשרת בציפוי זהב, שרשרת ותליון זהב, שרשרת

וצמיד זהב וכסף, עגילי פנינה, עגילי פנינה בציפוי זהב, שרשרת ועגילים בציפוי זהב, מטבע כסף, צמיד ועגילי לב מזהב ו- 1,700 ₪ במזומן.

4. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית, למעט לעניין פיצוי מוסכם לשני המתלוננים בסכום כולל של 3,000 ₪, דהיינו 1,500 ₪ לכל מתלונן.

תסקיר שירות מבחן

5. בתסקירו מיום 25.12.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 35, נשוי ומתגורר עם אשתו ובנה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, גויס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא כנהג. לאחר שירותו החל הנאשם לעבוד במסעדה של משפחתו, אשר נסגרה בשל קשיים כלכליים. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן שנה וחצי ואמו נישאה בשנית. הנאשם תיאר קשר רופף עם אביו הביולוגי, אשר היה מכור לסמים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית וחיונית. אמו התקשתה לקבל את הסתבכותו של הנאשם בפלילים וניסתה לסייע ללא צלחה. הנאשם היה נשוי בעבר והתגרש לאחר 3 שנים. הנאשם תיאר את בת זוגו הנוכחית כדמות חיובית ומשמעותית המדרבנת אותו לנהל אורח חיים תקין. בחודש דצמבר 2018 היה הנאשם מעורב בתאונת אופנוע קשה, בעקבותיה שבר שש חוליות בצוואר וקרע מספר עצבים בכתף וביד. כיום הנאשם מתנייד בכיסא גלגלים, מוגבל בתנועת יד שמאל, בעל קשיים מוטוריים ביד ימין ומתקשה בהליכה וביציבות ללא אמצעי עזר. הנאשם סובל מפגיעת ראש וסובל מכאבים נוירופתים בגינם מקבל משככי כאבים הכוללים קנבוס רפואי ברישיון. עוד הוסיף שירות המבחן, כי מהמידע אשר מצוין בידם עולה, כי נעשו בעבר מספר ניסיונות לשלב הנאשם בתהליכים טיפוליים - במסגרת תיקים פליליים שהתנהלו נגדו - אולם עקב חוסר שיתוף פעולה הוגשה בקשה להפקעת צו המבחן. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם מודה במיוחד לו, לוקח אחריות על מעשיו, מביע אמפתיה לנפגע וצער על מעשיו. הנאשם תיאר את מעורבותו בעבירות כתוצאה של קשיים כלכליים ולחצים חברתיים. הנאשם מסר כי ערך שינוי בחייו, הוא נמצא בתהליך של התחזקות דתית והחל בבחינה עצמית בעקבות התאונה שעבר. לאור מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי ולהימנע מהטלת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

6. בתסקיר משלים מיום 2.2.20 הוסיף שירות המבחן, כי אשתו של הנאשם עתידה ללדת בקרוב. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי למרות מצבו הרפואי המורכב. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ולהאריך את המאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש הציבור ושמירה על פרטיותו של אדם. הנאשם התפרץ לדירת מגורים תוך שפתח ויטרינה, עיקם סורג חלון וגרם לו נזק. כן גנב הנאשם רכוש הכולל 13 תכשיטים, חלקם מזהב וכסף, וכסף מזומן בסכום של 1,700 ₪.

8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

9. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם 11 הרשעות קודמות, מתוכן כ-6 שהתיישנו, בעבירות התפרצות, אלימות ועוד. על הנאשם הוטלו

כבר עונשי מאסר קודמים אולם הוא שב לבצע עבירות (עת/1); כן עומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים (עת/2); הנאשם היה מודע להליכים המשפטיים, אולם עזב את הארץ ומכאן שחלוף הזמן אינו יכול לשמש כנסיבה לזכותו; מהתסקירים עולה, כי הנאשם עבר תאונת דרכים בחודש דצמבר 2018 בעקבותיה הוא עובר טיפולים אינטנסיביים, נוטל קנבוס רפואי ומתנייד בכיסא גלגלים.

10. לטענת באת כוח התביעה, למרות מצבו הרפואי של הנאשם, אין מקום לחריגה ממתחם העונש, וזאת משום ששירות בתי הסוהר יכול לאפשר כליאתו בתנאים מותאמים למצבו. עוד הדגישה, כי אין כל אפיק שיקומי רלוונטי בעניינו של הנאשם.

11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי מוסכם לכל מתלונן.

12. עוד עתרה להשיב לנאשם משקפיים שחורים ואייפון, להשיב למתלוננים את התכשיטים ולהשמיד מברג וכפפות.

13. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: העבירות בוצעו בשנת 2015, אז היתה לנאשם מציאות שונה, תפיסת עולם ודרך חיים שונה. הנאשם עבר תאונת דרכים קשה, שריסקה אותו, פשוטו כמשמעו, והפכה אותו לשבר כלי. בכלל זאת, שבר הנאשם 6 חוליות בצוואר וקרע מספר עצבים בכתף וביד. הנאשם שינה תפיסת עולמו, מביע אמפתיה כלפי הקורבנות ומבין את התנהגותו הפסולה. לטענת בא כוח נאשם לא ניתן להתעלם מנסיבותיו הקשות של הנאשם, שהוא כיום "צל אדם", אינו עצמאי, לא יכול להתנהל בעצמו וזקוק לאין ספור טיפולים. הנאשם עבר עשרות ניתוחים ודרך השיקום עוד ארוכה. לטענתו, גם אין עוד מסוכנות הנשקפת מהנאשם, אשר הפסיק לבצע עבירות וגם לא יכול לבצען.

14. בא כוח הנאשם הוסיף, כי לאור הסתבכותו של הנאשם נוצר קשר בינו ובין קציני מודיעין. במסגרת קשר זה פעלו גורמי החוק מול התביעה לדחיית הדיונים. הנאשם אף סיפק למודיעין מידע ואמצעי לחימה. בהמשך לכך, התבקש הנאשם לשמש סוכן סמוי ולבצע פעילות סמויה כדי להפליל עבריינים. אולם, הוא נכנס ל"מלכוד" ונאלץ להימלט מישראל. הנאשם עזב את ישראל למשך 3 שנים, ולא נעצר עם חזרתו. מרגע כניסתו לישראל ועד מעצרו בתיק הנוכחי חלפו כשנתיים. גורמי החוק ידעו שהנאשם חזר לארץ ובמהלך תקופה זו, חזר הנאשם לנהל אורח חיים רגיל עד תאונת הדרכים שעבר. תאונה זו הובילה לחידוש ההליכים נגדו.

15. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך באפיק שיקומי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

17. כתוצאה מביצוען של עבירות התפרצות וגניבת רכוש, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום וביטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט ועל פרטיותו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים

היא בינונית. הנאשם פרץ למקום מגורים דרך ויטרינת החלון ונכנס לבית. קודם לכן ניסה הנאשם להיכנס דרך סורג חלון המטבח הבית וגרם לו נזק. הנאשם גנב 15 תכשיטים, חלקם מזהב וחלקם מציפוי זהב. כן גנב כסף מזומן בסכום של 1,700 ₪.

18. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצות לבית וגניבה, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 סלפית נ' מדינת ישראל (25.8.14); ראו גם: רע"פ 638/18 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.18); רע"פ 659/13 אביכור נ' מדינת ישראל (28.1.13). עפ"ג (מרכז) 30105-07-12 אפנסייב נ' מדינת ישראל (23.10.12)).

19. אכן, לעיתים, מתחם העונש ההולם עבירות של התפרצות לצד גניבה עשוי להתחיל במאסר לתקופה של 12 חודשים, כעתירת התביעה, עת מדובר בהתפרצות בעלת מאפיינים של תחכום, תכנון וביצוע צוותא (ראו, למשל: רע"פ 8399/15 קדוש נ' מדינת ישראל (19.5.16)). עם זאת, לא מצאתי כי נסיבות אלו מתקיימות במקרה הנדון. גם לא מצאתי מקום להכליל פסיקה ישנה יחסית שהגישה התביעה, ובפרט בנסיבות החריגות של אותה פרשה (ע"פ 7272/09 מדינת ישראל נ' שארץ (18.5.09)).

20. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, הכולל הרשעות רבות בעבירות רכוש, אלימות, והפרת הוראה חוקית מהשנים 2007 - 2011, עבירת סמים מבית המשפט הצבאי וגמר דין. על הנאשם הוטלו תקופות מאסר בלתי מבוטלות (עת/1); כן עומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ (מחוזי, ב"ש) 40220-01-11 לתקופה של 6 חודשים (עת/2); אין מחלוקת כי הנאשם חמק מאימת הדין משך תקופה בלתי מבוטלת ומטעם זה חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות ועד שעומד לדין;

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת אמפתיה כלפי המתלוננים והבעת חרטה; הנאשם שהה במעצר בין יום 24.9.15 ויום 11.11.15;

מהתסקירים עולה, כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית וחיונית, אולם לאור קשיים כלכליים פנה לפעילות עבריינית. לאורך השנים נעשו ניסיונות להפנות את הנאשם להליך שיקומי טיפולי, ללא הצלחה עקב חוסר שיתוף פעולה. שירות המבחן עמד על כך, כי בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר, הנאשם שינה דרכיו ונמצא בתהליך של בחינה עצמית ושינוי אורחות חייו. לאור מצבו הרפואי המורכב, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן ולהאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

האם לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהאריך המאסר על תנאי?

22. האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהאריך המאסר על תנאי מטעמי צדק ובשל חלוף הזמן?

23. אכן, ההכרעה בתיק זה אינה פשוטה. ככלל, לאור עברו הפלילי של הנאשם והתחמקותו מאימת הדין, היה מקום להטיל עליו עונש של מאסר בפועל ואף לתקופה בלתי מבוטלת. עם זאת, הנאשם שלפניי כבר אינו אותו נאשם שנגדו הוגש כתב האישום. השינויים הדרמטיים שאירעו מצדיקים חריגה מהמתחם והארכת

המאסר על תנאי.

24. תחילה, למצבו הרפואי של הנאשם.
25. מצב רפואי אינו בהכרח מקנה לנאשם פטור מעונש מאסר בפועל וההנחה היא, כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים. בית המשפט העליון עמד על כך, שבהחלטה אם לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמים רפואיים, יש לאזן בין חומרת המעשים ובין הטעמים המצדיקים חריגה מן המתחם. עוד נקבע, כי הפתח שנפתח לחריגה בשל מצב רפואי הוא פתח צר ומבוסס על נסיבותיו המיוחדות של המקרה אשר הצביעו על כך עונש מאסר עלול להוביל לקיצור בתוחלת חייו של הנאשם (ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל, בפסקאות 221 - 222 (29.12.15); ראו גם: רע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (13.4.16); רע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (11.2.16); דנ"פ 623/16 פינטו נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (8.2.16); ע"פ 2724/17 מורגנשטרן נ' מדינת ישראל- רשות המיסים, בפסקה 55 (24.4.18)).
26. עם זאת, בתי המשפט הכירו בכך, כי לעיתים מצב רפואי חריג וקשה עשוי להוביל להחלטה שלא להטיל עונש של מאסר בפועל, וזאת מטעמי צדק וכאשר העניין הציבורי לא יפגע כתוצאה מחריגה מהמתחם, גם בהיעדר חוות דעת המלמדת על קיצור צפוי בתוחלת החיים (ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 30845-01-17 מדינת ישראל נ' טבדישווילי (25.11.19); ע"פ (חי') פריד נ' מדינת ישראל (23.11.17); ת"פ (נצ') 25653-03-14 מדינת ישראל נ' עסאלה (24.4.17)).
27. למרות שהנאשם לא הגיש חוות דעת על אודות מצבו ועל אודות השפעת המאסר עליו במסגרת הטיעון לעונש, דחיתי את גזר הדין על מנת לאפשר לו הגשת חוות דעת. גם לאחר הדחייה, לא הוגשה חוות דעת כזו, אולם הוגשו מסמכים רפואיים.
28. מהמסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם עולה, כי בעקבות תאונת דרכים קשה, הנאשם עבר ניתוח לקיבוע צווארי אחורי בגובה C4-7 ומתנייד בכסא גלגלים. הנאשם מסר כי הוא סובל מכאבים ממושכים ומתפרצים בעלי אופי של זרמי חשמל, הרגשה של כאב שורף לאורך יד שמאל והתכווצויות קשות. בסיכום מומחה לשיכון כאב צוין, כי לנאשם שברים בחוליות עמוד שדרה צווארי אשר טופל ניתוחית בקיבוע C4-7, פגיעה קשה בפלקסוס ברכיאל. הנאשם מטופל בקנבוס רפואי ומדבקות פינטניל 75 מק"ג כל 72 שעות.
29. עוד עולה, כי הנאשם חווה פגיעות רב מערכתיות והיה מונשם ומורדם במשך כחודש וחצי. הנאשם עבר מספר ניתוחים והיה בשיקום משך כ-4 חודשים. הנאשם במעקב נוירוכירורג, כירורג כף יד, אורתופד, רופא עיניים ונוירולוג. לנאשם בעיות זיכרון בעקבות התאונה והוא סובל ממצב נפשי ירוד. הנאשם מוגבל בתנועה וזקוק למלווה צמוד ולטיפולים מעקביים. כן זקוק לעזרה בהלבשה וברחצה. הנאשם זקוק לטיפולים פיזיותרפיים, ריפוי בעיסוק והדרותרפיה. עוד צוין, שככל שהנאשם יפסיק את הטיפולים והמעקבים מצבו ילך ויתדרדר. הנאשם גם מועמד לניתוחים נוספים.
30. ביקשתי את הבהרת התביעה, אם יש בידי שירות בתי הסוהר לספק את מכלול הטיפולים להם נזקק הנאשם. תחילה מסרה התביעה בעל פה, ועוד קודם להגשת המסמכים הרפואיים העדכניים, כי יש בידי שירות בתי הסוהר להיערך לטיפול בנאשם. בהמשך, ביקשתי הבהרות נוספות, אולם לא קיבלתי אותן.
31. הנה כי כן, הנאשם אמנם לא הציג חוות דעת, לפיה המאסר עלול לסכן את מצבו הבריאותי, אולם נהיר מתוך המסמכים הרפואיים, כי הנאשם שבר כלי, זקוק לטיפולים, לניתוחים, להשגחה ולליווי. גם אם יש בידי שירות בתי הסוהר לספק לו תנאים הולמים, הרי שספק אם ניתן יהיה להציע לנאשם את מכלול הטיפולים

להם הוא זוכה, לרבות פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק והדרותרפיה. יתר על כן, בוודאי שיהיה בצורך בליווי צמוד כדי להטיל הכבדה ניכרת על שירות בתי הסוהר.

32. כאן המקום להתייחס לחלופי הזמן.
33. חלופי הזמן עשוי לשמש נסיבה להקלה בעונשו של הנאשם (ראו: פ"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' ורדי** (31.10.18); ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (1.3.17); ע"פ 6922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 36 (1.2.10)).
34. אין מחלוקת, כי מאז ביצוע העבירות חלף זמן רב. העבירות מושא כתב האישום בוצעו בחודש יולי 2015 וכתב האישום הוגש בסמוך לאחר מכן. אולם, הנאשם נותן את הדין בחלופי כארבע שנים וחצי.
35. לטענותיו של בא כוח הנאשם, כי הנאשם ברח מישראל לאחר שהתבקש לשמש כסוכן סמוי וכי לאחר חזרתו לישראל חלפו כשנתיים עד שנעצר - אין תימוכין בחומר שהוגש לבית המשפט. עם זאת, לאור בקשת הבהרה של בית המשפט, בהקשר זה, הגישה התביעה תעודת בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי, מיום 10.2.20. ניתן להסיק, אפוא, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי טענותיו של הנאשם אינן משוללות כל יסוד, שהרי התביעה הוציאה תעודת חיסיון עדכנית לאחר שהעלה טענותיו. יתר על כן, ביקשתי הבהרות מהתביעה בדבר המועד שבו חזר הנאשם לישראל, אולם התביעה הודיעה, כי אין רישומים בהקשר זה. כך או כך, ההליכים חודשו רק בעקבות תאונת הדרכים הקשה שעבר הנאשם וחקירת המשטרה שנערכה בקשר לתאונה וברי, כי הנאשם לא נעצר עת חזר לישראל.
36. בנסיבות אלו, בהן לא קיבלתי הסברים כלשהם מהתביעה בדבר חלופי הזמן עד חידוש ההליכים ובדבר היעדר מעצרו עם חזרתו לישראל, אין בידי לזקוף את חלופי הזמן לחובת הנאשם בלבד. אי נקיטת פעולה אקטיבית להבאת הנאשם לדין לאחר חזרתו לישראל ועד לתאונת הדרכים שעבר הנאשם, מלמדת, במידה מסוימת, כי הרשויות זנחו את עניינו של הנאשם ולא פעלו בצורה סבירה להביא את הנאשם לדין.
37. נגד הנאשם גם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים מת"פ (מחוזי, ב"ש) 40220-01-11 (ע"ת/2).
38. שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר על תנאי ולהטיל על הנאשם צו מבחן בשל מצבו הרפואי של הנאשם והשינוי שחל בו. אמנם, הנאשם טרם החל בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן, אולם הנאשם מסר, כי הוא מבקש להתגייס להליך כזה, למרות מצבו הרפואי, ושירות המבחן המליץ לאפשר לו להשתלב בשיקום.
39. הנה כי כן, עקב מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות והמלצת שירות המבחן, מתקיימות נסיבות חריגות ביותר, שבהן עונש של מאסר בפועל כבר אינו העונש ההולם, וזאת למרות מתחם העונש ההולם. אין להתעלם בהקשר זה מהעובדה, כי למרות חומרת מעשיו, הנאשם הורשע בעבירת רכוש במדרג בינוני, והנטל שיוטל על שירות בתי הסוהר כתוצאה מהטלת עונש של מאסר - הוא רב. הנאשם גם אינו מהווה עוד סיכון לציבור, כפי שגם ציין שירות המבחן. יתר על כן, הנאשם גם שהה במעצר משך כחודש וחצי.
40. עונש של מאסר בפועל לא ישרת, אפוא, בנסיבות החריגות של העניין, אף לא אחד משיקולי הענישה, למעט גמול, ונראה כי לשיקול זה כבר ניתן מענה בידי שמייס, בתאונת הדרכים הקשה שעבר הנאשם. שיקולים של צדק מבססים, אפוא, את המסקנה כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם וממילא, גם לחדש את

המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם. על מנת לאזן בין רכיבי הענישה, לצד צו המבחן יוטל על הנאשם גם קנס בלתי מבוטל ופיצוי.

סוף דבר

41. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. יחודש המאסר על תנאי מת"פ (מחוזי, ב"ש) 40220-01-11 לתקופה של 6 חודשים, וזאת למשך שנתיים מהיום;
- ב. קנס בסכום של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, הנאשם ישלם את הקנס ב-10 תשלומים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.7.20, והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הצו עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת הדין מחדש;
- ד. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 1 - אורן ישראל, פיצויים בסכום של 2,000 ₪; ולמתלוננת, עדת תביעה מספר 18, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.3.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.
- ה. משקפיים וטלפון מסוג אייפון יחזרו לנאשם; התכשיטים יוחזרו לבעליהם; ניתן צו להשמדת מברג וכפפות.

גזר הדין יומצא לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, במעמד הצדדים.